

Secció I - Comunitat Autònoma Illes Balears

1.- Disposicions generals

CONSELLERIA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS

Num. 21571

Decret 96/2006, de 24 de novembre, pel qual es regulen els transports turístics terrestres en l'àmbit de les Illes Balears.

L'experiència acumulada des de l'entrada en vigor del Decret 87/1997, de 20 de juny, regulador dels transports turístics de les Illes Balears, ha posat de manifest una sèrie d'insuficiències en la regulació que s'ha vist necessari solucionar.

S'ha preferit redactar un nou Decret en lloc de modificar-ne el vigent, ja que les novetats introduïdes en la matèria així ho fan convenient. S'ha respectat, tanmateix, l'estructura del Decret 87/1997, així com gran part del contingut normatiu.

Aquest Decret es compon, doncs, de sis capítols: el primer, sobre condicions relatives a la prestació; el segon, sobre condicions relatives a la contractació i documentació; el tercer, sobre condicions relatives als programes i ofertes dels transports turístics; el quart, sobre condicions en les quals han de prestar-se els transports turístics coincidents amb serveis regulars; el cinquè, sobre condicions de caràcter general, i el sisè, sobre règim sancionador.

S'ha pogut constatar que la visita a determinats punts geogràfics, ja sigui per la bellesa paisatgística, per la importància històrica o bé per la varietat autòctona, desperten un interès en els turistes que els converteixen en la raó de la demanda de l'excursió turística, malgrat l'escàs pes econòmic que aquestes visites suposen dins del conjunt de serveis oferts durant la realització del transport. Per això, al capítol primer, sense perjudici de mantenir-se tots els serveis complementaris indicats en l'article 1 del Decret 87/1997, de 20 de juny, se n'han afegits d'altres per respondre a la realitat de la demanda de determinades excursions, com visites a fires, mercats populars, parcs naturals, determinades platges, etc. Així mateix, s'ha introduït un últim apartat a l'article 1, sobre la necessitat de la presència de guia turístic en el transport, quan així ho exigeixi la normativa aplicable corresponent.

D'altra banda, s'ha considerat convenient eliminar algunes exigències formals en la documentació dels transports turístics que s'han demostrat prescindibles i suposen un obstacle burocràtic innecessari per a les agències, com l'obligatorietat del segell als bitllets i les llistes d'excursions i trasllats emesos per agències, sempre que figuri el logotip o anagrama que identifiqui l'agència emissora, o bé la necessitat de portar al vehicle el model d'imprès de comunicació del transport, sempre que consti als bitllets o a la llista d'excursió o trasllat el codi d'identificació del transport turístic. Així el capítol segon, sobre condicions relatives a la contractació i documentació, es veu afectat per determinades matisacions de caràcter formal.

Al capítol tercer, sobre condicions relatives als programes i ofertes dels transports turístics, i davant l'eliminació de determinades exigències formals referents a la informació que havia de prestar-se als particulars amb relació a les aturades en establiments comercials durant les excursions, s'estableix la responsabilitat de l'agència de viatges davant de l'Administració, quant a la idoneïtat i legalitat dels establiments comercials visitats.

En el capítol quart, sobre condicions en les quals han de prestar-se els transports turístics coincidents amb serveis regulars, l'exigència prevista en l'article 10 del Decret 87/1997 sobre el fet que el preu dels paquets turístics hagi de ser superior en un 100% a la tarifa del transport regular d'ús general amb què coincideixi, junt amb l'increment de tràfics coberts pel transport regular dels últims anys, ha provocat que el preu mínim necessari per complir les previsions de l'esmentat article 10 d'alguns paquets turístics que inclouen determinats itineraris estigui molt per sobre del que es pot establir per les agències en virtut de les lleis de mercat. Així, es considera convenient reduir el percentatge d'augment del preu respecte a la tarifa regular fins a un 30% i complir, així, el que disposa l'article 129 del Reial decret 1211/1990, de 28 de setembre, perquè no quedin fora de la normativa excursions que inclouen itineraris determinats.

En el capítol cinquè, sobre condicions de caràcter general, particularment en l'article 11, s'atribueixen determinades competències formals a la Conselleria d'Obres Públiques, Habitatge i Transports, abans referides a la Conselleria de Foment, així com a la Direcció General d'Obres Públiques i Transports, abans Direcció General de Transports.

L'entrada en vigor de la Llei estatal 29/2003, de 8 d'octubre, que modifica el règim sancionador de la Llei 16/1987, de 30 de juliol, d'ordenació dels transports terrestres, ha fet indispensable, en virtut del principi de legalitat en matèria sancionadora, adaptar el capítol VI del Decret 87/1997 a les classificacions i qualificacions de les infraccions de la normativa de transport terrestre, fetes en l'esmentada Llei 29/2003. Resulta necessari referir-se a la normativa estatal, per no haver-hi legislació autònoma pròpia reguladora del transport terrestre de viatgers a les Illes Balears.

Per últim, s'ha de destacar que aquest decret deroga el Decret 87/1997, de 20 de juny, regulador dels transports turístics de les Illes Balears, i pel que fa a

l'Ordre del conseller de Foment de 15 de juliol de 1997, relativa al model de comunicació de transports turístics per realitzar amb reiteració dels itineraris i caràcter periòdic o reiteració de calendari, es preveu que continuï vigent fins que es dicti la disposició reglamentària de desenvolupament corresponent adaptada a la nova normativa.

Per tot l'exposat, d'acord amb el Consell Consultiu i a proposta de la conselleria d'Obres Públiques, Habitatge i Transports, i havent-ho considerat el Consell de Govern en la sessió de dia 24 de novembre de 2006

DECRET

Capítol I

Condicions relatives a la prestació

Article 1

1. Els transports turístics definits en l'article 110 de la Llei 16/1987, de 30 de juliol, d'ordenació dels transports terrestres, es presten en l'àmbit de la comunitat autònoma de les Illes Balears formant part, en tot cas, d'un conjunt de serveis relacionats amb activitats recreatives, culturals, de lleure o altres motius conjunturals que han de comprendre el servei de transport d'anada al punt de destinació i la tornada al punt d'origen en una mateixa manera o maneres diferents, i almenys dos dels serveis complementaris que a continuació s'indiquen:

a) Manutenció alimentària, servida en establiment restaurant i que ha de consistir, com a mínim, en menú, segons el disposat en l'article 20 de l'Ordre de 6 de juliol de 1992 (LIB 1992/122) de la Conselleria de Turisme o norma que pugui substituir-la.

b) Presència durant tot el recorregut d'una persona especialitzada diferent del conductor i vinculada a l'agència de viatges.

c) Visites als llocs següents:

- Museus, coves i jaciments arqueològics.
- Esglésies, convents, santuaris i monestirs.
- Monuments i castells declarats béns d'interès cultural.
- Resta de béns d'interès cultural que es visitin amb aquesta finalitat.
- Poblacions de Valldemossa, barris antics d'Eivissa, Sóller, Alcúdia, Palma (inclòs el Poble Espanyol) i Ciutadella de Menorca, així com visites a Formentor, la Calobra, Formentera (sempre que es tracti de visites a la Mola o llocs d'interès històric i cultural).

d) Visites a fires, places i mercats ambulants populars; parcs naturals, creuers marítims, pràctiques esportives i de lleure; senderisme; platges (com el Trenc, a Mallorca; la Vall, Son Bou, Cala Mitjana, Cala en Turqueta, Cala en Porter i Cala Fornells, a Menorca; les Salines, Cavallet i Portinatx, a Eivissa), així com visites panoràmiques a Orient, Galilea, Estellencs, Banyalbufar i Sóller.

2. Els serveis que s'anuncien o proposin als programes del viatge com facultatius no poden computar-se com a servei complementari, als efectes determinats en aquest article.

3. Els transports de viatgers per carretera amb origen o destinació a aeroports o ports, contractats amb una agència de viatges conjuntament amb el transport aeri o marítim corresponent i amb l'allotjament, tenen la consideració de transports turístics, sense que els siguin d'aplicació les exigències establertes en aquest Decret.

4. Els transports turístics han de complir la normativa turística i han de disposar de la presència de guia turístic, quan la normativa així ho exigeixi.

Article 2

1. Els transports turístics terrestres realitzats en l'àmbit de la comunitat autònoma de les Illes Balears únicament poden ser oferts, programats, organitzats i contractats per agències de viatges legalment autoritzades, com a activitat atribuïda amb caràcter d'exclusivitat per la legislació vigent; i no poden col·laborar en l'oferta, la programació, l'organització o la contractació terceres persones que no estiguin en possessió del títol d'licència que els habiliti, llevat dels supòsits expressament autoritzats.

S'entén que hi ha col·laboració quan s'aporten mitjans materials, personals o econòmics en l'oferta, programació, organització o contractació dels transports turístics.

2. Queden sotmesos a l'exigència del requisit d'honorabilitat a què es refereix la legislació en matèria d'ordenació dels transports terrestres, els directius de les agències de viatges que organitzin o contractin transport terrestre, en els mateixos termes en què es troben subjectes els directius d'empreses de transport de viatgers per carretera amb autobús.

Capítol II

Condicions relatives a la contractació i documentació

Article 3

1. En els transports turístics que siguin objecte de contractació individual i cobrament per seient s'ha de facilitar a cada viatger, amb caràcter general, un bitllet en el qual s'han d'especificar les dades següents:

- a) Identificació de l'agència organitzadora mitjançant el seu nom i el número de llicència.
- b) Identificació del viatger pel seu nom i llinatges o per la designació de l'hotel i el número d'habitació en què s'allotja.
- c) Itinerari, que ha de comprendre l'origen, la destinació i els punts de parada o la referència a la comunicació en què l'Administració ha donat la conformitat a què es refereix l'article 11, i que consisteix en el codi administratiu d'identificació.
- d) Data de realització del transport turístic.
- e) Serveis complementaris o referència a la comunicació en què l'Administració ha donat la conformitat a què es refereix l'article 11, i que consisteix en el codi administratiu d'identificació.
- f) Preu.
- g) Logotip i/o anagrama de l'agència de viatges venedora.

2. Es permet l'expedició d'un bitllet únic per al nombre de persones que ocupin la mateixa unitat d'allotjament, amb indicació del nombre de places.

3. Aquests bitllets numerats han de ser emesos per l'agència de viatges organitzadora en exemplar per duplicat, la qual se n'ha de quedar una còpia, que li ha de ser tornada pel detallista, i se n'ha de lliurar l'original a l'usuari.

Article 4

1. Els transports turístics contractats de forma col·lectiva per la capacitat total del vehicle han de complir els mateixos requisits que els contractats individualment, amb exclusió del bitllet per persona, que ha de ser substituït pel bo de l'agència de viatges, tal com estableix el seu Reglament per als viatgers, i per la llista d'excursió o trasllat, en què ha de figurar imprès el logotip i/o anagrama de l'agència de viatges, que s'ha d'estendre en exemplar per duplicat.

2. En la llista s'ha d'indicar:

- a) Identificació de l'agència organitzadora amb el nom i número de llicència.
- b) Itinerari, que ha de comprendre l'origen, la destinació i els punts de parada, o la referència a la comunicació en què l'Administració ha donat la conformitat a què es refereix l'article 11, i que consisteix en el codi administratiu d'identificació.
- c) Data de realització del transport turístic.
- d) Serveis complementaris o la referència a la comunicació en què l'Administració ha donat la conformitat a què es refereix l'article 11, i que consisteix en el codi administratiu d'identificació.
- e) Identificació del grup.

Article 5

Les relacions contractuals a què es refereixen els dos articles anteriors són les relatives a les existents entre les agències de viatges i els viatgers.

Article 6

Les agències de viatges han de tenir a disposició de la Inspecció dels Transports Terrestres i de Turisme els bitllets i les llistes d'excursions o trasllats durant el termini d'un any des de la realització.

Capítol III

Condicions relatives als programes i ofertes dels transports turístics

Article 7

En els programes, fullets i informació relativa a transports turístics que les agències de viatges confeccionen i posen a disposició del públic, s'ha de facilitar una informació clara i veraç sobre l'itinerari, que ha de comprendre l'origen, la destinació i els punts de parada, el calendari, el preu del paquet, els serveis complementaris, el nom i el número d'identificació de l'agència de viatges, i altres condicions del transport turístic establertes en aquest Decret o per la normativa turística o de protecció als consumidors, i de condicions generals de la contractació. En el cas de fer-se parades comercials durant el transport turístic autoritzat, l'agència de viatges organitzadora assumeix la responsabilitat, davant de l'Administració competent, que, en l'establiment on s'efectuïn, es realitzen bones pràctiques comercials

Article 8

Els documents a què es refereix l'article anterior han d'estar redactats almenys en una de les llengües oficials de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

Article 9

Es prohibeix la venda dels transports turístics fora dels locals, establi-

ments, dependències auxiliars o punts de venda legalment autoritzats a les agències de viatges per desenvolupar les seves activitats i fins propis.

Capítol IV

Condicions en què han de prestar-se els transports turístics coincidents amb serveis regulars de viatgers

Article 10

1. Quan els transports turístics tinguin caràcter periòdic i es prestin amb reiteració d'itinerari, si resulten substancialment coincidents amb un servei de transport regular de viatgers d'ús general, el preu del paquet turístic en el qual estiguin inclosos ha de ser superior en un trenta per cent a la tarifa del transport en el servei regular.

En aquests supòsits, no es pot prestar aquest tipus de serveis als usuaris de forma gratuïta.

2. Es considera l'existència de coincidència substancial entre un servei regular i un transport turístic quan hi ha tràfics autoritzats entre nuclis o localitats del servei regular que coincideixin amb els nuclis on realitzi parades el transport turístic, ja sigui amb relació a part dels nuclis o localitats de parada o amb la seva totalitat.

Si hi hagués coincidència amb tràfics d'una o diverses concessions de transport regular, s'ha de prendre, a efectes de preu mínim, la coincidència que suposi un preu major.

Hi ha coincidència substancial en aquells supòsits en els quals les parades del transport turístic es duen a terme en llocs en què per la seva proximitat als nuclis o localitats de parada del servei regular es pugui produir una competència perjudicial per al servei públic.

Capítol V

Condicions de caràcter general

Article 11

1. A fi de garantir el compliment dels requisits establerts en aquest Decret, les agències de viatges han de comunicar a la Direcció General d'Obres Públiques i Transports els transports turístics realitzats amb reiteració de l'itinerari i el caràcter periòdic o la reiteració de calendari que pretenguin dur a terme, amb l'especificació de les condicions de la prestació, la resta dels serveis que integren el paquet i el preu, que haurà de ser almenys igual a la suma dels costos dels serveis que el componen. L'Administració prohibirà la realització del transport corresponent quan en l'expedient no quedi prou justificat el compliment de les condicions exigibles.

La conformitat de l'Administració als transports turístics comunicats fixa el termini de validesa, que pot ser variable atesos la naturalesa dels transports comunicats, els serveis complementaris oferts i l'evolució previsible en el temps dels elements determinants del compliment dels requisits exigibles.

El document de comunicació de transports turístics amb la corresponent conformitat administrativa, al que es refereix aquest apartat, ha de dur-se obligatòriament a bord del vehicle, tret que consti el codi administratiu d'identificació del transport turístic de què es tracti als bitllets o la llista d'excursió o trasllat.

2. En el cas que s'editin programes o fullets relatius als transports turístics a què es refereix aquest article, s'ha de trametre un exemplar a la Direcció General d'Obres Públiques i Transports en el termini màxim de 15 dies, des de la notificació de la conformitat a la seva realització.

3. Els serveis corresponents poden començar a prestar-se a partir dels 30 dies de la seva comunicació a l'Administració, si aquesta no ha fet manifestació expressa en un altre sentit.

Article 12

Es prohibeix la recollida i descens de viatgers als llocs indicats de parada dels serveis regulars de viatgers d'ús general, així com en llocs immediats, llevat que hi hagi seriosa dificultat de fer-ho en un altre lloc, i recaurà la càrrega de la prova de l'existència d'aquesta circumstància sobre qui l'al·legui.

Capítol VI

Infraccions

Article 13

Les infraccions al que disposa aquest Decret se sancionen de conformitat amb el previst en la Llei 16/1987, de 30 de juliol, de l'ordenació dels transports terrestres, segons redacció donada al títol V per la Llei 29/2003, de 8 d'octubre, i altres normes de desenvolupament que hi siguin d'aplicació.

Disposició addicional

Es faculta al titular de la conselleria d'Obres Públiques, Habitatge i Transports perquè dicti les normes necessàries per al desenvolupament i aplicació d'aquest Decret.

Així mateix, la Conselleria d'Obres Públiques, Habitatge i Transports aprovarà, mitjançant Ordre, un model imprès de comunicació de transports turístics, al que es refereix l'article 11.1 paràgraf 3, sobre el qual s'ha de diligenciar la conformitat administrativa. La mateixa disposició ha d'establir un període transitori d'adaptació i compliment d'aquest Decret per als transports turístics comunicats per agències de viatges que disposin de la conformitat administrativa per a la prestació.

Disposició transitòria

Mentre no es dicti la disposició reglamentària de desenvolupament prevista en la disposició addicional d'aquest Decret, continuarà en vigor l'Ordre del conseller de Foment de 15 de juliol de 1997, relativa al model de comunicació de transports turístics per realitzar amb reiteració d'itineraris i caràcter periòdic o reiteració de calendari (BOCAIB núm. 92, de 24 de juliol de 1997).

Disposició derogatòria

Aquest Decret derogarà el Decret 87/1997, de 20 de juny, regulador dels transports turístics de les Illes Balears, així com totes aquelles disposicions de rang igual o inferior i contràries al seu contingut.

Disposició final

Aquest Decret entrarà en vigor als 20 dies de publicar-se en el Butlletí Oficial de les Illes Balears.

Palma, 24 de novembre de 2006

EL PRESIDENT,
Jaume Matas Palou

**La consellera d'Obres Públiques,
Habitatge i Transports,**
Margarita Cabrer González

— o —

CONSELLERIA D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ

Num. 21574

Decret 97/2006, de 24 de novembre, pel qual es creen i regulen les comissions per a la millora contínua de la seguretat de la informació en l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

El desenvolupament i l'impuls de la societat de la informació és actualment una necessitat global, que en el cas de les Illes Balears s'accentua a causa del caire insular d'aquesta comunitat autònoma.

Malgrat els clars avantatges de l'aplicació de les noves tecnologies, aquests nous mitjans poden ser causa de greus disfuncions de l'Administració quan el funcionament no és l'adequat, especialment en aquells casos en què la seguretat jurídica i tècnica es basa en eines informàtiques, com ara la firma electrònica.

Per tal d'evitar els problemes produïts per aquestes disfuncions i per assegurar la fiabilitat de les dades emmagatzemades als sistemes d'informació, es fa cada vegada més necessària l'aplicació de normes legals, procediments organitzatius i eines tècniques que garanteixin la seguretat dels sistemes d'informació en els vessants de confidencialitat, integritat i disponibilitat.

Aquesta necessitat ja va ser recollida en la Recomanació de l'OCDE relativa a les «Directrius per a la seguretat de sistemes i xarxes d'informació - Cap a una cultura de seguretat», adoptada pel Consell de l'OCDE en la sessió número 1.037, de 25 de juliol de 2002, el qual va recomanar als països membres d'establir noves polítiques, pràctiques, mesures i procediments, o modificar els existents.

A més, el Reglament (CE) núm. 1663/95 de la Comissió, de 7 de juliol de 1995, pel qual s'estableixen les disposicions aplicables del Reglament (CEE) núm. 729/70 del Consell, quant al procediment de liquidació de comptes de la secció de Garantia del FEOGA, introdueix una sèrie de requisits i exigències de garanties per als organismes pagadors, que s'han estès a més àmbits administratius. La Comissió Europea va dictar, així mateix, el 15 d'octubre de 2004, i per tal d'aclarir el punt 6 VI de l'esmentat Reglament, les directrius sobre la seguretat dels sistemes d'informació dels organismes pagadors, la qual cosa va donar lloc a l'aprovació del Reglament núm. 465/2005 de la Comissió, de 22 de març de 2005, pel qual es dona una nova redacció al punt 6 VI del Reglament núm. 1663/1995 abans esmentat.

Per tal d'assolir aquests objectius, és necessari atendre tant els aspectes normatius com els tècnics i organitzatius. Quant a aquests últims, i atesa l'estructura de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, es considera adient la creació, per una banda, d'una comissió directora de la segu-

retat de la informació (encarregada de resoldre els assumptes interdisciplinaris, d'aprovar els criteris de seguretat, així com d'elaborar la planificació estratègica de la seguretat) i, per una altra banda, d'una comissió tècnica de la seguretat de la informació (encarregada dels aspectes tècnics de la seguretat de la informació).

Finalment, s'ha de dir que el contingut d'aquest Decret respecta el marc normatiu que, en aquesta matèria, resulta del Reglament (CE) 460/2004 del Parlament Europeu i del Consell, de 10 de març de 2004, pel qual es crea l'Agència Europea de la Seguretat de les Xarxes i de la Informació, com també de la Directiva 2002/21/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 7 de març de 2002, relativa a un marc regulador comú de les xarxes i els serveis de comunicacions electròniques.

Per això, d'acord amb el Consell Consultiu de les Illes Balears, a proposta del conseller d'Economia, Hisenda i Innovació, i havent-ho considerat el Consell de Govern en la sessió de dia 24 de novembre de 2006,

DECRET

Capítol I Disposicions generals

Article 1 Objecte, àmbit d'aplicació i règim de funcionament

1. L'objecte d'aquest Decret és la creació i la regulació de l'estructura, la composició i les funcions de la Comissió Directora de la Seguretat de la Informació i de la Comissió Tècnica de la Seguretat de la Informació dins l'àmbit de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

2. Ambdues comissions s'adscriuen a la conselleria competent en matèria de tecnologia i comunicacions, a través de la direcció general competent.

3. Als efectes d'aquest Decret, s'entenen incloses dins l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears les entitats autònomes i, en particular, el Servei de Salut de les Illes Balears.

4. El règim de funcionament de la Comissió Directora de la Seguretat de la Informació i de la Comissió Tècnica de la Seguretat de la Informació és el que es preveu, amb caràcter general, per als òrgans col·legiats de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

Article 2 Definicions

Als efectes d'aquest Decret es defineixen els conceptes següents:

a) Sistemes d'informació: els ordinadors i xarxes de comunicacions electròniques, com també les dades emmagatzemades, processades, recuperades o transmeses pels aquests, per a la seva operació, ús, protecció i manteniment.

b) Seguretat de la informació: capacitat de les xarxes o dels sistemes d'informació de resistir, amb un determinat nivell de confiança, els accidents o les accions il·lícites o malintencionades que comprometin la disponibilitat, l'autenticitat, la integritat, la confidencialitat o l'auditabilitat de les dades emmagatzemades o transmeses o dels serveis que aquestes xarxes i sistemes ofereixen o fan accessibles.

Capítol II

La comissió directora de la seguretat de la informació

Article 3 Composició

1. La Comissió Directora de la Seguretat de la Informació és integrada pels membres següents:

a) El conseller competent en matèria de tecnologia i comunicacions, que la presideix.

b) El director general competent en matèria de tecnologia i comunicacions, el qual actua com a vicepresident.

c) El secretari general de la conselleria competent en matèria de relacions institucionals, que actuarà com a secretari de la Comissió.

d) El director general competent en matèria de funció pública.

e) El director general competent en matèria d'interior.

f) El director de l'Advocacia de la Comunitat Autònoma.

g) L'interventor general de la Comunitat Autònoma.

h) L'òrgan directiu de la conselleria o de l'entitat autònoma promotora de la proposta en matèria de seguretat de la informació que, si n'és el cas, hagi de formar part de l'ordre del dia de la sessió.

2. A més, podran assistir-hi, amb veu però sense vot, els òrgans directius, diferents del promotor, competents en les matèries que es puguin veure afectades pels temes a tractar.

3. Així mateix, la Comissió podrà nomenar els assessors que consideri oportuns, amb caràcter permanent o puntual, els quals podran ser convidats a assistir a les reunions, amb veu però sense vot.